

L'ULL

NÚM. 2

OLOT, 20 DE JUNY DE 1912

ESTIU I

No's tornen els originals, ni's publiquen anuncis de cap mena.

L'EXIT COLOSSAL DE «L'ULL»

¡Hurra, companys y amics, hurra!

L'ULL ha triomfat en tota la línia. L'ULL ha conquerit, ab ses expresives ullades, el cor de totes les noyes tendres y d'altres que no ho son. L'ULL ja ha penetrat en las llars austeres, semblanthí la llevar de l'alegría. L'ULL s'ha introduhit en les sacristies fent esclatar la rialla en el rastres hirsúts dels capellans. Y L'ULL, *señores*, ab sa rápida y penetrant mirada, s'ha fet amo y senyor de tots els ambits de la olotinitat, que no havia rigut mai.

Empró...—sempre hi ha un *pero*, dames y cavallers—L'ULL s'ha sentit insultat. Tal com sona. Se l'hi ha inferit, de la manera mes indigna i indecent una tan greu ofensa, que'll, perdent per breus moments l'estar d'ullera, ne protesta ab tota la seves característiques energies y, en venjansa, escup a la mateixa boca que ha llensat l'insult groller.

S'ha dit—y no s'indignin els incondicionals amics—que L'ULL *era un fastigós y un poca solta. Chuf, chuf y chuf*. Ahont s'es vist tanta injusticia? L'ULL podrá tenir mala pata, empró de net ho és, *vaya si n'és!* ó sino proves al canto.

Quant després de madura y conciensuda deliberació, L'ULL va decidir-se a veurer la llúm pública pera poguer ullar a tothom, en un solitari recó de la seva cambra s'aixecá honestament la planxada

túnica que l'amagaba y, ab una diligencia que l'honra, agotá un mont d'exemplars de *La Vanguardia* que al efecte tenia preparats. El resultat de tan minuciosa y acostumada práctica higiènica no podía esser més satisfactori. Va sortir llanpant, bonic, nèt; si senyors, nèt; com ho demostra, d'una manera palesa y real, un fet que afirma més l'exit de L'ULL y que desvirtua per si mateix a les insultants paraules: pagotament de la immensa y llarga tirada. Més se n'haguessin tirat, més se n'hagueren venut.

Nada: despreciém la ofensa proferida per l'envejós enemic, y fém la síntesis de l'estupenda conquesta copiant les célebres paraules ab que Juli Cesar resumia l'extraordinaria victoria sobre Farnaces: *Veni, vini vici*.

Y ara, companys y amics, després de regar com se mereix l'inaudit triomf de L'ULL, cumplint el proverbi biblic: *Bonum vinum lactificat car hominis*; moderém nostre entussiasme y disposem-se a mantenir ben fermament aquest exit sorollós que ha de passar a les planes de l'istoria.

A UN COLEGA

Retornem a *Vitalitat*,
el saludo que ens ha enyiat.

CALENBOURS

¿En que se sembla el *seti* d'un trajo del se-
nyor ab un conegut llunè? — En que's el forro.

***

¿En que se sembla en Figueras ab el cafeté
del Casino? — En que té -nas.

***

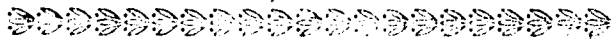
¿En que's diferencia can S. Rec d'un motje de
la ciutat? — En que'n el primer fan *marcos de cua-*
dro y'l segón... *marcos de roca*.

***

En que's diferencia un sport de moda del més
d'Agost? — En que l'un es el «foot-bàll» y l'altre
foot-calor.

***

¿En que es diferencia un millonari olotí ab
aquets «calenbours»? — En que l'un es mala-grida
y els altres mala-pata.

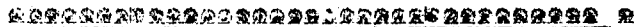

La millora de "L'ULL"

Sens suscripcions, sens propagandes y sens
mitins de cap mena, *hem estrenat*—sembla men-
tida!... —una grandiosa màquina rotativa pera fer
els gravats caricaturescs.

Nosaltres, com que som molt modestes, l'hiavém
adquirida a la *chita* y *callando*, sens dirne rés a
ningú; y ara que tenim l'obligació de posarho en
coneixement dels distingits llegidors de L'ULL,
ho fem sens donarnos la més mínima importancia.
¡Yaixó que'n els temps moderns que corren, es
bon xic difícil y problemàtic estrenar alguna cosa
que valgui la pena! Végin doncs, si volguessim,
quant motiu tindriem pera alabarnos; pro no ho
farém, nó; la modestia avans que tot.

Per lo tant, ja ho saben: d'aquí en avant L'ULL
rotará una vegada cada setmana.

ANUNCI EXTRAORDINARI Y ESPATERRANT

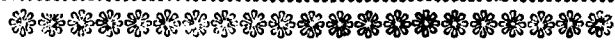
Fem avinent a les noies casadores ab dot de
cuatre mil duros per amunt, que hi há dos joves
guapos que contraurien nutrimoni, si aquella can-
titat es pogués cobrar al realisarse el casament.

Ens ho ha dit persona ben informada y de pro-
bada confiança. Els noms se'ls ha reservat, empró
ens ha fet sapiguer que son dos germans molt co-
neguts per ses peculiars maneres de caminar: drets
com un èiri; el pit tirat endevant y'ls brassos for-
men com dos paréntesis, igual que si tingessin
floruncus a sota l'aixella.

Criden molt l'atenció, perquè diuen que han
tingut tractes ab bones pells. El petit, que se les
dona de molt corrido, fá alyunes festes que porte
un gipi de sis rals ab l'ale del devant aixecada.
Si'ns volgués creure a nosaltres que l'estimém, l'hi
aconsellariem que se la fés baixar; perquè... ¡vajal
aixó es ridícul y l'hi està molt malament.

¡Ah! Tots dos son de conducta intaxable. El
grant se frecuenta ab l'aristocràcia, y'l petit es
dels que remenen l'olla entre'ls lluisos.

¡¡Apa notes, obriu l'ull, que no'n corran de nois
aixís!

PENSAMENTS EXTRACTATS

D'UNA OBRA FILOSÓFICA

Per ferse perfecte currec d'una cosa, no hi há
com penetrarla ben profundament.

LA BRUYERE.

Les inscripcions en els excusats, formen l'his-
toria de les nacions civilisades.

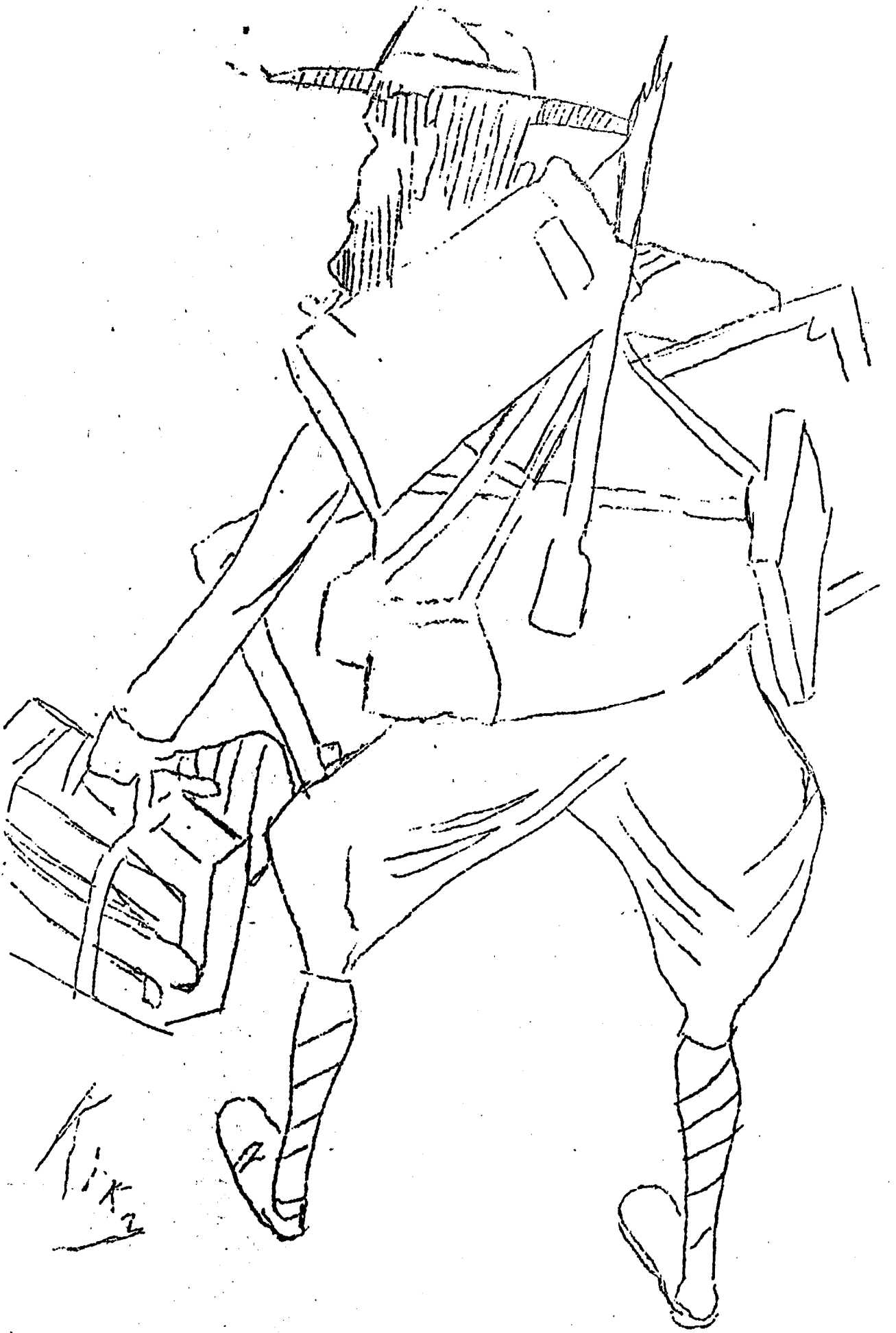
BOSSUET.

LA PRIMERA EL REY PERDONA,

LA SEGONA....

Per lo procediment de l'aigua, alguns vehins
del carrer de S. Rafel, sembla que's proposen fer-
nos tancar l'ull; puig, al passar dos ullaires pel
ciutat carrer, se'ls obsequiá coxinament ab un xorro
de líquit que pudia a bacallá. Quant se repeteixi

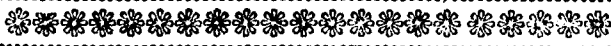

(Murga de la Marina)

EL PRIMER FORASTER

*Pascual amigo mio
afanyat a pintà
que has trovat una mina
al Fayàns Català.*

semblant ignominia, avinentém a n'els aludits vehins que'n lloc de tancar-lo, lograrán que s'obri; y allavors no respondrém de lo que del mateix pugui sortirne. Ja'ls tenim ullats.

ULLADES DE LA SETMANA

La flor y nata de la joventut olotina, 'ns ha escrit una ben rasonada carta, en la que, després de fer constar la seva més enérgica protesta per la clausura dels cinemas, sollicita de la primera autoritat que dongui contra-ordre sobre'l particular, pera consol y esplai dels qu'están en vaga forso-sa de tocografia.

Trasladém a n'el Sr. Alcalde la justificada sollicitud dels eròtics protestants.

***

Aquesta setmana, corrent per aquets mons del diable, L'ULL s'ha convenut de que a l'Infern no s'hi pot anar.

***

Ens consta que aquesta temporada, ab motiu de la vinguda del tren, será tant fenomenal el nombre de forasters que tenen intenció de passar entre'ls olotins els rigors de la canícula, que, a hores d'ara, no queda cap pis pera arrendar. Tant es aixís, que un entranable amic nostre que tenim al davant, desitjava adquirir temporalment un petit reservat entresol, propietat d'una senyora coneguda per la seva arrogantíssima figura; y el tal entresol—únic que restava y quins exteriors circulars han de ser molt frondosos, a jutjar per l'obscuritat que hi regna—ha sigut llogat a l'amic d'un senyor vellet, que, segons *vox populi*, se suposa no sabrà cumplir fidelment una de les clausules més essencials del contracte, malgrat gosés en altres temps de l'honrosa fama de trem-pat.

¡Lástima sentim per l'esbelta senyora, y també pel amic inseparable! car, si la senyora propietaria no hagués pecat de precipitada, avui es-

veuria satisfets els seus naturals y apremiants desitjos, visquent contenta de l'amable tracte del nostre amic obsequiós; el qual, per si no ho sabia, posceix uns bombóns exquisits que jamai l'han fet quedar malament enlloc. S'hagueren entés, paraula d'honor.

***

El mati del dilluns, un nostre amic va esser abordat per una mona geperuda que corria pels carrers sense cadena. La recomaném a n'els senyors llacers de nostre excelentíssim Ajuntament.

***

Ens han enterat de que dugues senyoretas de la *elitè* olotina, — l'una de bona posició y l'altre molt ben situada — desd'un quant temps a n'aquesta part, están molt tristotas perquè las ha abandonada un tal *Fernandito*. Desitjaríam de tot cor que no fos res; y en cas de que persisteixin en continuar disgustades podém oferilshi un amic que te una trassa especial pera fer de consolador.

***

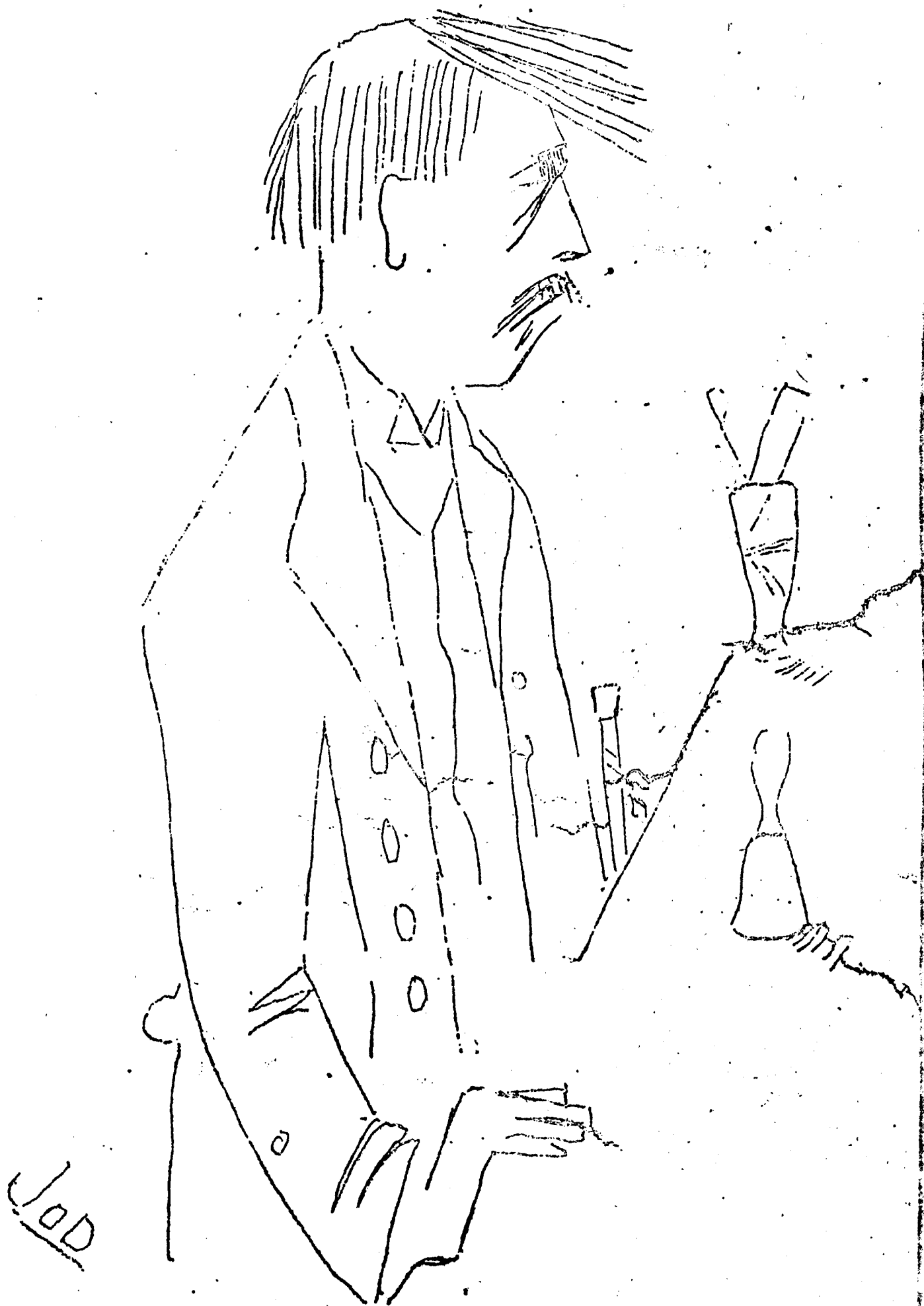
A n'els del *carro del vi*, hem de suplicalshi que tinguin mes Pietat ab aquella nena tan bufona. Alerta, *corridos*.

***

Preguem encarescudament á la Companyia del Ferro-carril d'Olot a Gerona, que 'ns treguin d'un dubte que fá temps ens está intrigant. ¿Que fa aquell jove ullerós, que ab una constancia digna de mellor causa; passa horas enteras pels volts de l'estació, com si fos un sereno *é joven de compañía* d'una xicota popular y espantant que viu per aquell encontorns? ¿Quina intenció porta? — ¡Miau!...

***

Felicitem coralment a las fillas del Rey Moro, per lo molt que fan resaltar la singular hermosura de la senyoreta forastera qu'ellas acompanyan. Tant ens ha agradat que afanyosament procura-

MAL DIT Y MAL COMPRES

...no tingueu por, mestres de l'Art, no lus el locaré.... (Discurs prèis taquigraficament en una vetllada necrològica).

sen
veh
y al
guí

L
escri
de fe
la cla
torita
pera
sa de
Ti
solic

Ac
diabla
s'hi p

Er
de la
nomb
entre'l
hores
es així
nfm al
petit r
coneg
tal ent
circula
l'oscuri
d'un s
suposa
clàusul
gosés c
pat.

¡Llá
bé pel
pietaria

rém indagar la seva gracia, pera poguerla estampar en les serioses columnes de L'ULL, a fi y efecte d'ofrendarll nostre consolador homenatge en prenda de la seva interesant y pistonuda bellesa.

L'ULL, li besa cerimoniosament les mans, els peus y... tot lo que ella vulguí, no dubtant que'ns sabrà correspondre d'igual manera.

Fa pocs dies que en el carrer de Sant Esteve s'hi ha obert una nova casa de barrets. Els senyors poden anarhi sens escúpuls de cap mena. Consti que no fem propaganda.

Adressém la nostra més sincera felicitació á n'el distingit butlletí agrícola del partit d'Olot, que porta per títol *Vitalitat*, en vista de que's preocupa tant de les llevórs, conreus y de la pagesia en general. Seguint l'interessant camí de la agricultura, ben prompte alcançará els fins per qué va esser fundat.

AVISOS IMPORTANTS

En el primer nombre de L'ULL es posava en coneixement dels que desitjessin colobórarhi qu'en viessin els originals a la Central de Correus per la cédula 307. Avui com que hi ha hagut un cambi de circumstancies que forsosament havem d'atendre, s'ha determinat que l'adresa sigui aquesta: Sr. Director de L'ULL. Olot.

—Persones hi há, qu'han preguntat á L'ULL ahont té la redacció. No ho diu ni gosa oferilshi per esser en un lloc bastant escusat, pró per les relacions periodístiques poden dirigirse á l'impremta d'en P. Aubert, y per lo demés... ja s'ha dit més amunt.

AVIS ENCARA MES IMPORTANT

L'ULL admet articles en francés, perquè'l seu director domina perfectament aquesta llenga.

CORRESPONDENCIA

S. P. — El seu article, es més propi pera insertarse en *El Progreso* o en una *Fulla Seráfica*, que'n el nostre periódic. No'n volém d'articles serios.

J. S. P. — Aprofitarém algunes idees boniques del seu trevallet; de lo restant ja veu que'n parlém en el present número.

Zis-zás. — Aquí no volém insultar a ningú, y menys de *marino*, que's un insult que denigra á l'home.

Pepet de Mús. — Lo que'ns envía va molt llatí. Escrigi forsa, que hu fa molt bé.

Nyanyo. — Aixó no pot anar ni ab rodes, ni ab lavativas.

Tut. — Aprofitarém alguna cosa.

Bony. — Els seus dibuixos no'ns, han agradat gens. N. B., A. B., J. T., V. G. y A. P. Com ja veuen en la secció d'«Ullades», ens ocupém de la carta qu' han enviat.

Car-ay. — Vagi al seudónim.

Net. — Està de broma fula, vosté.

Llús. — ¿Si'ns fa por *El Deber*? Fugi, home, fugi.

Poca solta. — Y tan poca, com ne té!

Beneyt. — Estudií forsa; y quant hagi estudiat, veurém. Per ara no hi volém saber res, ab vosté.

Noy. — Te ganas de fense ficar á la presó.

Fulet. — Es d'una malicia innocent.

M. M. No sabem llegir jeroglífics.

Car-ay. — Lo rebut derrerament, ens ha agradat tant, que si no va ara, es per excés d'original. ¡Quina diferencia del primer! Ho guardem pel número vinent.

Kim. — No va.

Nas. — Lo mateix li diem.

Tirol. — ¡Uf! aixó es brut á més no poguer.

Ján. — Ja'n necessitem un de versaire, pró aquet no es pas vosté.

Patatero. — La seva broma'ns costaría una pila de diners.

Ullet. — ¿L'hi fá mal l'ull? Doncs posishi la mà.
(Quedan cosas per constestar)